

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 31 januari 1931 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 14 juni 1928 (nr 196) om galtbesiktningsvång.

(2:a avd.)

Genom en den 3 januari 1931 till riksdagen avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 21, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 14 juni 1928 (nr 196) om galtbesiktningsvång.

Härigenom förordnas, att 2 § lagen den 14 juni 1928 om galtbesiktningsvång skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

2 §.

Inom område, där galtbesiktningsvång införts, må icke galt, med mindre den med hänsyn till svinavelns ståndpunkt inom orten prövats vara lämplig för betäckningsändamål, vare sig kostnadsfritt eller mot ersättning användas till betäckning av hondjur, som tillhör annan än galtens ägare, och ej heller, därest galten äges av två eller flera personer samfällt, till betäckning av hondjur, som tillhör någon av dem enskilt.

Angående prövning — — — Kungl. Maj:t.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till statsrådsprotokollet.

Vid 1928 års riksdag beslöts lagstiftning om galtbesiktningsvång (prop. nr 189; skr. nr 257), och Kungl. Maj:t utfärdade den 14 juni 1928 (nr 196) lag om galtbesiktningsvång. I 1 § av sagda lag stadgas, att,

där förhållandena inom hushållningssällskaps område, sådant påkalla, Konungen äger på framställning av hushållningssällskapet och vederbörande landsting förordna, att galtbesiktningstväng skall införas inom hushållningssällskapets område eller del därav. Inom område, där galtbesiktningstväng införts, får — enligt 2 § i lagen — icke galt, med mindre den uppnått nio månaders ålder och med hänsyn till svinavelns ståndpunkt inom orten prövats vara lämplig för betäckningsändamål, vare sig kostnadsfritt eller mot ersättning användas till betäckning av hondjur, som tillhör annan än galtens ägare, och ej heller, därest galten äges av två eller flera personer samfällt, till betäckning av hondjur, som tillhör någon av dem enskilt.

Det förevarande förslaget avser allenast borttagande ur lagen av bestämmelsen om åldersgräns — uppnådda nio månaders ålder. Till stöd för lagändringsförslaget har departementschefen, efter redogörelse för en av Malmöhus läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott i ämnet gjord framställning och lantbruksstyrelsens däröver angivna utlåtande, anfört följande.

»Förevarande bestämmelse i lagen om galtbesiktningstväng rörande en minimiålder av 9 månader för galt, som användes till avel, tillkom i syfte att förebygga, att galtar toges i bruk för betäckning vid så låg ålder, att såväl deras avelsduglighet som avkommans utvecklingsmöjligheter äventyrades. Att döma av vunnen erfarenhet skulle ifrågavarande bestämmelse hava förorsakat vissa olägenheter, varjämte svårigheter föreligga att kontrollera dess efterlevnad. Framställning föreligger nu om borttagande av ifrågavarande åldersbestämmelse. Med hänsyn till de till stöd härför anförda skäl samt då vederbörande premieringsnämnd även utan dylik bestämmelse bör kunna bedöma de enskilda handjurens lämplighet ur avelssynpunkt, anser även jag, att bestämmelsen i fråga bör utan olägenhet kunna utgå ur lagen.»

Utskottet.

På de av departementschefen anförda skälen anser sig utskottet böra tillstyrka förslaget och får alltså hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 januari 1931.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 4.